04RK4G3

Učinit Šotkovi za dost

Lidi chtějí nový šampióny

měsíčník herně-literárního serveru darkage.cz
4. února 2014, ročník 6, číslo 2

Obsah:

Ohlédnutí za rokem 2013 — 4
Hrun

04RK4G3 — 5
Dawon

Drbniny anticeny — 6
Falianne

Jak znáte DAily Mirror — 7
Chiisai

Mecenáš se slabostí pro zrzky — 8
Falianne

Učinit Šotkovi za dost — 10
Morghot

Stíny nad Veteránem — 11
Morghot

Lidi chtějí nový šampióny — 12
Chiisai

Děkujeme! — 13
Hrun

Redakční tým:

Zrcadlový Šotek

Vojtěch „Morghot" Bílek

Hana „Falianne" Loudová

Barbora „Enefa" Mlejnková

Ilustrace na obálce: Kahuna
Autoři textů: Dawon, Falianne, Hrun, Chiisai, Morghot
Korektury a editace: Chiisai
Sazba a grafická úprava: Enefa
Ročník šestý, číslo 2.
Vydáno pod patronátem serveru www.darkage.cz, 4. 2. 2014.

Ambice na pravidelnost

Morghot

Když se mi po vydání lednového čísla otevřely dveře redakce, trochu jsem se zhrozil a postupně začal realizovat nevyhnutelný novoroční úklid. Možná Vás na následujících stránkách překvapí, že už tu nejsou rubriky psané Vašimi oblíbenými autory, ale snažíme se je nahradit jinými a vylepšit věci, které si už nutně žádají změnu.
S novým rokem se naše redakce rozloučila hned se třemi redaktory. Tindo již více nedělá ankety, ale nahradila jej Chiisai se svými kvízy, za což jí patří veliký dík! Pro svou neaktivitu se pak mezi externí přispěvatele zařadili Pavettka s Regiskem a snad v budoucnu je v redakci nahradí jména jiných autorů. Znovu připomínám, že hledáme všechny ochotné psavce a můžete jimi být i Vy. Mazání článků se už nemusíte více bát, protože se Šotkem jsme pořádně zatočili a níže se můžete dozvědět jak.

Společně se ohlédneme za rokem 2013. Věděli jste, že přirozený úbytek uživatelů za rok je cirka třicet lidí? Jestli ne a zajímá vás víc, Dawon vás provede serverem trochu jinak - a to v číslech. Nemalý podíl na tomto únorovém vydání má Falianne - kromě tradiční Drbny se díky ní můžete dozvědět, jak se Lege stal Mecenášem DA. Pokud nepřijdete ani tomu na chuť, můžete vyrazit spolu s admin týmem po stopách uplynulých soutěží nebo si ověřit, jak moc dobře Mirror znáte.
Už teď si Vás dovoluji pozvat k četbě březnového čísla, protože pro Vás chystáme tématické číslo o Legendě DarkAge a věřte, že se máte na co těšit. S prvním speciálem Vám představíme nové rubriky a autory, se kterými se budete i nadále setkávat.
Snad jsme znovu povstali a pevně věřím, že personální změny přinesou tomuhle projektu svěží vítr do plachet a rokem 2014 poplujeme plnou rychlostí vpřed.

Ohlédnutí za rokem 2013

Milé čtenářky, vážení čtenáři, znovu nadešel čas, abychom se ohlédli za minulým rokem a vytesali na piedestaly pár jmen z řad hrdinů, vypravěčů, spisovatelů a tvůrců SingleQuestů.

Velká hra

Stejně jako při loňském vyhlášení, mohli bychom i tentokrát začít slovy „jako bychom se vrátili v čase." Vítězkou Velké hry za rok 2013 se totiž stává MorganaLeFay, která vyhrála tuto soutěž již dříve, a to v prvním roce existence DA. Se svou postavou nasbírala za jeden rok přes 1000 expů, což se doposud ještě nikomu nepodařilo. Gratulujeme!

Celkové pořadí:
1. MorganaLeFay (postava Tinwae)
2. Hrun (postava Dorian de Treville)
3. Silenec (postava Ater)

Nejaktivnější oficiální vypravěč

U kterého oficiálního vypravěče se hrálo nejvíce v roce 2013? Bude vítězka minulého ročníku soutěže poražena? Ačkoli obsazení ostatních příček se rok od roku mění, první zůstává už několik let. Opět gratulujeme nejaktivnější vypravěčce na DA, Lady Yavanně.

Celkové pořadí:
1. Yavanna (895)
2. Kanyapi (677)
3. Petwald (576)

**V závorce jsou uvedeny celkové počty příspěvků v oficiálních questech za rok 2013, které byly vedeny těmito vypravěči.*

Nejtalentovanější oficiální vypravěč

K této soutěži nás kdysi inspiroval Rohiho raketový vzestup v hierarchii barevných kostiček. V roce 2013 zvítězil Townie, jehož vypravěčský talent byl zřejmý natolik, že byl povýšen na YD za pouhých šest měsíců. Gratulujeme!

Celkové pořadí:
1. Townie
2. Morghot
3. Dyrim

Nejlépe složený PJ test

V této kategorii zvítězila Ursa_Minor a zřejmě nikoho nepřekvapí, že už je rovněž oficiální vypravěčkou. Urso, gratulujeme!

Celkové pořadí:
1. Ursa_Minor
2. H2o..
3. Evangeline

Autor roku

Nyní přichází chvíle slávy pro naše spisovatele a básníky. První místo obsadila MorganaLeFay se svojí básní Marná. A všechny ostatní básně také stojí za přečtení!

Celkové pořadí:
1. MorganaLeFay – Marná (poezie)
2. Azeret – Noční rozhovor (poezie), Jon – (Ne)chtěná pomoc (próza)
3. Tolpen – Trans (poezie)

Nejlepší SingleQuest

Ani loni neustaly práce na dalších SingleQuestech, a tak „početnou" rodinu rozšířilo dalších sedm dílek. Pro rok 2013 se vítězem stává Paul a jeho hádankářsko-rébusový SQ Hádankářův Artefakt. Spolu se svými pomocníky tak stejně jako další umístění získává bodové ohodnocení a záznam do záložky Ocenění.

Celkové pořadí:
1. Paul – Hádankářův Artefakt (Jenail; Mofik; Petwald)
2. Silenec – Archibaldova pyramida (Final; Kerstin; Petwald)
3. Astralien – Příběh o kachně s poučením (Alim_Thor; Kerstin)

Soutěž o nejlepšího pomocníka při tvorbě SQ

Stejně jako loni dostali opět autoři možnost hlasovat pro své pomocníky, a získat tak pro ně případnou odměnu - jako dodatečné poděkování. Tentokrát se vybíralo z celkového počtu 13 pomocníků a zde je první pětice:

1. Jenail
2. Jajulena
3. Kibe
   WendiS
5. Kerstin

Výše zmínění získávají za svou obětavost a píli body do modulu zázraků. Současně s tím si odnesou i odznak, kterým se mohou hrdě pyšnit v záložce Ocenění.

Na závěr bychom ještě chtěli předat čestný titul vítězce dlouhodobé soutěže o Ferrovu tlapu. Předáváme ji cvičitelce, která za poslední tři roky vycvičila a přivedla nejvíce nových oficiálních vypravěčů do našich řad. Snad tím ani příliš nepřekvapíme, když pogratulujeme Yavanně.

Tímto náš výčet prozatím končí, ale další rok uteče jako voda a kdo ví, jestli v příštím vyhlášení vítězů nezazní právě vaše jméno. :-)

MMXIII

04RK4G3

Protože vás redakce DAily Mirroru neustále zásobuje množstvím záživných a zábavných článků, rozhodl jsem se udělat tomu přítrž a dodat trošku toho nudného... no, říkejme tomu čtení. A jelikož jednou je málo, pokusím se tento „seriál" vydávat pravidelně vždy na začátku roku.

A čím nudným vás budu otravovat? Každý z vás jistě zná známou písničku Statistika nuda je, má však ce… Ano! Už tu slyším nějaké tipy. Správně! Vyzbrojil jsem se proti vám nejhorší ze všech zbraní – STATISTIKOU. A teď nemyslím tu zábavnou, kterou každoročně na Megáči dodává DonSimon při Quo Vadis DA, jak zaostáváme v pití piva. Teď tu mluvím o té statistice, kde přichází jen čísla - žádné malůvky, tabulky nebo (nedej bože) grafy. Jen čistá, nudná, nicneříkající čísla. No dobře, že vás mám rád a že tak smutně koukáte, dodám možná i popis, co vlastně ta čísla znamenají.

Tak, pohodlně se usaďte, nažhavte kalkulačky a jdeme na to! Jen ještě dodám: ve všech číslech, pokud neřeknu jinak, jsou započítány pouze ty objekty, které stále existují (tj. nejsou smazané ani archivované). Všechna data se vztahují na období od 1. ledna 2013 00:00:00 do 31. prosince 2013 23:59:59.

Začněme pozvolna, abyste se stihli rozkoukat: Za rok 2013 jste do všech fór napsali celých 29 357 příspěvků. A že těch fór není málo – rovných 865 kousků. Je mi jasné, že tohle vám nic neříká, proto upřesním – bylo to pouhých 5 237 268 znaků. Lepší, ne?

Ve všech 105 questech je to pouhých 8 693 příspěvků. Styďte se! Před pohromou vás naštěstí zachránily znaky – 16 264 956. V oficiálních questech jste si naskrblili celkem 35 512 expů.

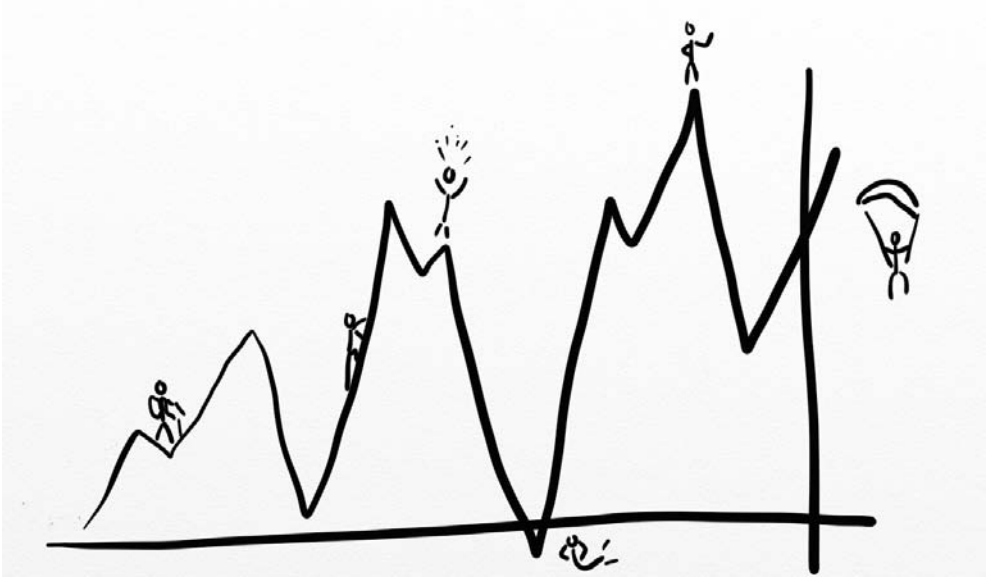
Hádanky jste hádali celkem (a teď se podržte) přesně 6 000 krát. Ale uhodli jste jich jen 4 323. Rébusů jste hádali jen 231 – a k tomu, abyste jich uhodli 152, jste potřebovali 164 nápověd. Rychle to jděte napravit, než si tento článek přečte Kronikář! Vědma by pak mohla mít doma trable…

Za minulý rok bylo DarkAge obohaceno o 1 275 nových duší a celých 1 305 duší mezi námi již více nejsou, budiž jim země lehká. Z těchto čísel je jasné, že zdi města DarkAge mají přirozený roční úbytek 30 uživatelů. Je vidět, že Nedémon nicoty byl loni při chuti. Nechybělo mnoho a málem to odnesla i Vědma a Banshee, naštěstí je udatný DonSimon na poslední chvíli zachránil.

Nakonec udělám radost i samotnému Douglasu Adamsovi, protože PJ Test jste řešili přesně 42krát. Pouhých 14 duší jej však vyřešilo úspěšně.

Protože do teď jsem tu počítal čísílka poctivě já, teď bude řada na vás. **Zajímalo by mě, jak velcí jste vlastenci, tedy kolikrát se ve všech příspěvcích na všech fórech v roce 2013 objevilo slovo DarkAge (případně darkage, Darkage, Dark Age nebo DA). Vaše tipy, odhady a přesná čísla posílejte Vědmě na havrana a do předmětu napište heslo „04RK4G3". Máte na to přesně tři týdny (21 dní) od vydání tohoto čísla.** V čísle příštím napíši krátký článek, ve kterém tuto mini soutěž vyhodnotím. A odměny? 15 expů do modulu zázraky pro toho, kdo bude nejblíže, 10 pro druhého a 5 pro třetího. Dalších 15 expů dostane první, pokud se trefí do přesného čísla. Malá nápověda – je to něco mezi 0 a 748 181… Soutěže se nesmí zúčastnit administrátoři ani programátoři DA, ať to je pěkně fér.

Tak hodně štěstí a ať vás neustále provází statistika!

Drbniny anticeny

Jakmile se objeví nějaká soutěž, můžete vzít jed na to, že do roka (či dvou) bude na světě i nějaká její záporná podoba. Asi aby té první nebylo smutno. Oscary mají Zlatou malinu, soutěž Josefa Jungmanna má Skřipec, Zlatej slavík Zlatýho davida...
A jelikož výroční klání ve všech možných disciplínách vyhlašujeme i u nás na DarkAge už nějaký ten pátek, rozhodla se Drbna (nutno říct, že s tichou podporou čerstvě uvězněného Šotka) po vzoru výše zmíněných počinů udělat si svou vlastní anticenu. Výkony soutěžících zhodnotila nanejvýš pozorně, i protože v některých kategoriích byly výkony opravdu ohromující.
Tak tedy: Čest vítězům, sláva poraženým!

Nejhorší vypravěč + Nejhorší příběh

Možná si říkáte, že tyhle dvě věci spolu nutně nemusí korespondovat… Ale vono jó. Nutno dodat, že Yavanna má slušnou konkurenci, neboť na paty se jí zavěsila hned velká spousta známých jmen. Stále netušíte o čem mluvím? Tak to asi málo vysedáváte po krčmách, tam to totiž „žije“…

Zaslechla jsem před pár týdny různé pomluvy a nebyla bych to správná drbna, kdybych se do toho vyhnusnělého sídla nepodívala na vlastní oči (samozřejmě že v přestrojení!). Každý, kdo v posledních měsících navštívil putyku U Veterána, musí už vědět, o co tady běží. Tedy pokud nepatří k Nim, samozvaným krutoPjům – nevíc nejhustším superhrdinům a jejich ještě nabušenějším podržtaškům (nebo taky podržněcojinýho).

A výsledek? Celkem se divím, že tenhle šmajchlkabinet pro teenagery a zastydlý puberťáky s averzí vůči každému, kdo nepatří do té jejich superhusté crew, ještě nikdo nedal zavřít pro upadající mravní i kulturní hodnotu…

Každopádně – celej tenhle byznys Jim vynesl první cenu rovnou ve dvou kategoriích. Řečeno slovy klasika – a to se vyplatí!

Skokan roku

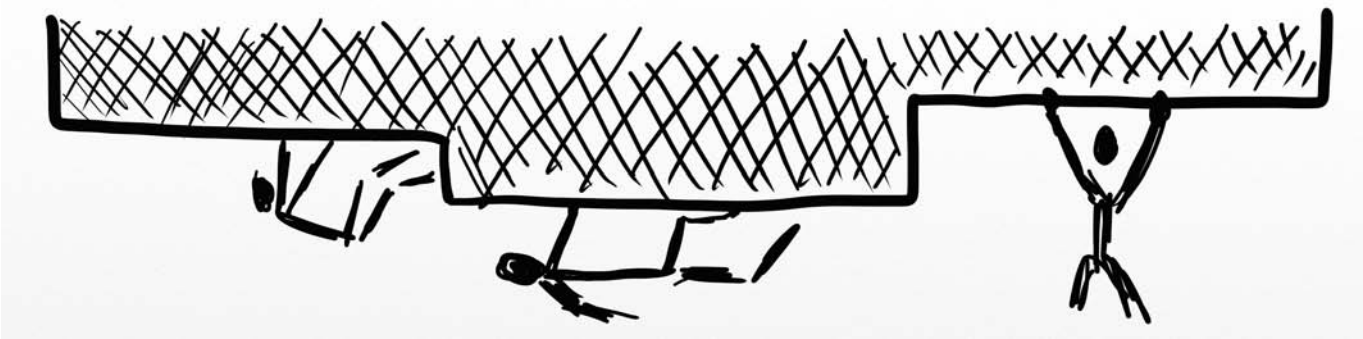
Jako další bod přinášíme známou rubriku v novém kabátě. Jak jste se dočetli v minulém čísle, vaše drbna měla v posledním roce splín… V rámci obligátního pofňukávání a sebelítosti začala navštěvovat různá ponurá místa – již zmíněný pajzl U Veteránů, krčmu U Dona Simona (kde je mrtvo i v největší špičce) a zejména hřbitov se Zákoutím Pohlcených, kde potkala nejednu zbloudilou duši. A když bylo nejvíc ouvej, odvážila se přiblížit až k útrobám Nedémona, kde poočku sledovala neživotem zdrásané siluety, které se bezhlavě vrhaly do jeho chřtánu. V rámci zahánění chmurných myšlenek, si drbna začala dělat statistiky o tom, kdo doskočil nejdále, a hřbitov se začal pomalu stávat jejím oblíbeným místem…

Až jednoho prošedlého dne se u vchodu do Nicoty objevila temná postava, která si pod vousy mumlala cosi o tom, že její existence už nemá smysl. Na hrudi měla vytetované jméno DarkAge. A tak se stalo, že 24. září ukončila DarkAge svůj neživot rekordním skokem dlouhým pět metrů a dvaatřicet centimetrů. Zem se otřásla a… těžko říci, jaké to bude mít následky do budoucna. Třeba se už teď všichni smažíme uvnitř sžírajících plamenů Nedémonovy nicoty. A možná také ne.
Budiž jí země lehká…

Smolař roku

Každému se jednou za čas stane, že si zapomene klíče od auta v autě. Autě, které se samo zamyká… Většinou to není taková tragédie – člověk nasedne do nějakého jiného dopravního prostředku, dojede si domů pro náhradní klíč a s určitou časovou ztrátou cestuje zpět do svého příbytku.
Horší ovšem je, když se vám takováto nemilá příhoda stane tisíc kilometrů od domova, v jiném státě a ještě k tomu o víkendu. Nevšední zážitek si z letošního Megasrazu odvezl Kahuna, který se zároveň stává laureátem ceny.

SPOILER ALERT
Chcete slyšet více Drbninych historek o Nedémonovi? Zajímaly by vás pikantnosti z Vědmina mládí? Jak se spolu zapletli sova Rádkyně a havran Pošťák? Co skrývá Chůvička pod maskou hodné tetičky? Nebo něco úplně jiného ze života postav, o kterých píše Legenda?
Neváhejte a pište své náměty na Faliannin vzkazník! Ale hlavně – těšte se na příští vydání Mirroru, bude doslova LEGEN – počkejte si na to – DÁRNÍ!

Jak znáte DAily Mirror?

Během ledna admini vyvěsili anketu o čtenosti Mirroru. Nemálo DA duší odpovědělo, že DM čte pravidelně nebo alespoň občas. Tak, milý čtenáři, kolik toho o DAily Mirroru víš?

1) DAily Mirror (v podobě časopisu) vychází od roku:
a) 2008
b) 2009
c) 2010

2) V loňském roce (tj. 2013) vyšel DM:
a) Třikrát
b) Pětkrát
c) Sedmkrát

3) Záškodník vedoucí mezířádkovou válku s redakcí se jmenuje:
a) Tiskařský šotek
b) Zášupšák novinový
c) Zrcadlový šotek

4) Na úplně prvním čísle DAily Mirroru (2009/01) se podíleli:
a) Enefa, Teranell, Pavetka
b) Angeluss, Chriss, Matob
c) Angeluss, Enefa, DonSimon

5) V prvním slově názvu DAily Mirror se píší dvě velká písmena, protože:
a) Angeluss se při sazbě prvního čísla překlepl, ale pak se odlišnost redakci zalíbila, a tak zůstala dodnes.
b) Jedná se o zkratku zaštiťujícího serveru (tedy DarkAge).
c) Redakce chtěla časopis pojmenovat stejně jako slavný anglický bulvární plátek, aby měla větší čtenost, ale ochranná známka jim to nedovolila – tak změnili velikost jednoho písmene.

6) Většina čísel má titulní stanu bílou, pouze několik málo s červeným pozadím, proč to?
a) Jedná se o tematická čísla.
b) Když se redakce nebo čtenáři nudí a chtějí osvěžení.
c) Některé obrázky pro titulní stranu požadují tmavé pozadí.

7) O rubriku DA Drbna se nejčastěji stará:
a) Astralien
b) Teranell
c) Falianne

Správné odpovědi: 1b, 2a, 3c, 4b, 5b, 6a, 7c

Výsledek:

6–7 správných odpovědí: Gratulace! Jsi skutečným znalcem. Nejen že evidentně DAily Mirror čteš, ale navíc si i pamatuješ fakta kolem něj, což je opravdu skvělý výkon! Nebo máš vážně dobrý odhad.
3–5 správných odpovědí: Sice se nemůžeš považovat za experta, ale k Mirroru máš dobrý vztah, což je potěšující. Jen tak dál!
0–2 správné odpovědi: Nevypadá to, že bys o DM věděl(a) příliš, nicméně nezoufej. DAily Mirror je tu pro tebe již šestým rokem a bude i nadále, stačí jen otevřít pdfko a s chutí se začíst. ;-)

Mecenáš se slabostí pro zrzky

Milý čtenáři,
před Tvýma očima se právě nachází rozhovor, od jehož počátků do doby vydání uběhlo již hodně vody. Rozebírat věci vážné i nevážné jsme s Legem začali již v dávných dnech roku 2012. V době úpadku DAily Mirroru bohužel také upadl kamsi do kouta a zároveň i v zapomnění...
Až před pár dny na mě z pod hlubokých nánosů špíny, harampádí a kdoví čeho ještě vykoukl kousek pergamenu... Chvíli mi vrtalo hlavou, jestli tento list nepatří spíše do škatulky „Zaváto prachem", ale po odstranění patnácti novějších vrstev písma, archeologickém průzkumu a drobném zrestaurování jsme s Legem uznali, že jeho hodnota je dostatečná na to, aby nezapadl v propadlišti dějin.
Tak Ti tedy nyní, drahý čtenáři, nabízím pohled do života jednoho z nejvlídnějších obyvatel města DarkAge.

Ahoj Lege,
vítám Tě na počátku dlouho očekávaného rozhovoru. Doufám, že jsi měl dost času na psychickou přípravu a můžeme se vesele vrhnout do rozhovorového víru.
Na úvod bych Tě poprosila, abys napsal něco o sobě, třeba jak Ti doma říkají, odkud jsi… Zkrátka jak by ses nejlépe popsal někomu, kdo Tě nezná.
Jsem Lege, je mi 23 let a na DA jsem něco málo přes 7 let. Jsem zarytý optimista a málokdy si nechám zkazit náladu. Jsem kliďas, někdy prej až trochu flegmatik. Mám rád zábavu a společnost, což přímo odkazuje na zálibu v popíjení s přáteli, ovšem nejen to – rád si zasportuji (nejraději asi volejbal a pinec), rád zajdu na nějaký ten koncert nebo do kina. Jsem strašně ukecanej… Mám rád zvířata, chovám/choval jsem všechno možný od rybiček po koně.

Společenskost nebývá klasickým rysem někoho, kdo utíká od reality hrát si na virtuálního hrdinu. Co Tě přivedlo sem k nám, na DarkAge?
No, kdysi mě jeden kamarád přivedl na Torch, kde jsem byl cca dva roky. Když mě pak tahali na „ňákej darkage" vůbec se mi nechtělo, měl jsem tam své známé, své questy. Jenže potom se dali do předělávání webu, neustále něco nefungovalo a ani se mi to nově předělané nelíbilo. Tak jsem si řek, že mrknu na ten DarkAge a už jsem tu zůstal.

Co Tě zde v současné době drží?
Co mě motivuje tu zůstat? Řekl bych dvě věci. Tou první a důležitější jsou skvělí lidé. Ta druhá, méně důležitá, jsou samozřejmě questy. I když už nehraju tak vášnivě a nedávám tomu tolik času jako kdysi, stále mě to baví.

Vedle Tvého nicku vidím přeškrtnutou barevnou kostku – proč ses stal oficiálním PJem a proč už aktivně nevedeš questy?
Barevná kostka? To mi tenkrát řekli, že můj neofík je ze všech nejlepší (z těch, co tu tenkrát byly) a měl bych si ji pořídit, tak jsem to udělal. Bohužel si, hlavně z časových důvodů, už delší dobu na vedení questu netroufám, ale snad se k tomu ještě někdy dostanu. ;)

Hraješ RPG naživo? Co Tě baví víc, online hraní nebo živé hraní?
DrD na živo jsme hráli o přestávkách ve škole s Alimem (pozn. red. Alim_Thor) a pár dalšími spolužáky v době, kdy jsem se pohyboval na Torchi, ale jak jsem se naučil trochu psát, tak u mě písemná forma začala převažovat a už pěkných pár let jsem živě nic nehrál.

Máš nějakou oblíbenou postavu, na kterou nedáš dopustit? Lidé si také často oblíbí nějakou určitou rasu, povolání…
Tak Fali, kdybys byla řádná novinářka a trochu se na mě informovala (samozřejmě sranda :D), zjistila bys, že hraji ve třech questech a ve všech jako válečník. Vzpomínám si, že moje úplně první postava na Torchi byla barbar válečník Darth Ereb (Jo, asi jsem tenkrát koukal na Star Wars…) a byl

strašně zlej. Jinak oblíbené postavy se mi vybaví tři. Altadar – člověk válečník v roli krále, Darrick – člověk válečník v roli zkušeného námořníka notorika a Athaalian. Sečteno podtrženo - málo kdy si zahraji za něco jiného, než válečníka. Na rase až tak nezáleží, ale nejraději lidi a elfy.

Tak tedy z jiného soudku, kde už snad budou moje znalosti dostačující. :) Kdyby sis měl vzpomenout na jednu jedinou událost z DarkAge, která se Ti navždy vryla do paměti, co by to bylo?
Celé DA mám vryté do paměti, na každém sraze se odehrálo něco zajímavého, co stojí za vzpomínku. Poznal jsem díky DA spoustu zajímavých lidí a užil si spoustu zábavy. Jedna věc, kterou bych rád připomenul konkrétně však je ne právě ta z veselého soudku. Stejně jako všichni ostatní tu od jisté nešťastné události postrádám Perilana, což myslím nepotřebuje další komentář.

Jo, to máš pravdu…
Když už jsi zmínil srazy, povíš nám proč na ně jezdíš a jaký byl Tvůj první sraz?
Tak tedy začněme prvním srazem. Bylo mi tehdy 16 let a konalo se to u Angelusse v takové vesničce u Miletína jménem Dolní Dehtov. Tenkrát jsem moc nevěděl, co čekat, jel jsem na takovou akci poprvé (ale sud jsem zařídil bez problémů) a kromě Alima, tedy spolužáka ze školy, jsem tam osobně vůbec nikoho neznal. Nejspíš z toho důvodu jsem taky ze „svého vlastního sudu“ měl jen pár piv tak na chuť, abych si hned napoprvé neudělal ostudu (což jsem samozřejmě v následujících ročnících řádně dohnal). Moc detailů ti ale nepovím, za ta léta mi to malinko splývá a už nevím která historka je z kterého srazu.
A proč na srazy jezdím? Tehdy jsem tam poznal skvělou partu lidí a nehodlám si nechat ujít žádnou příležitost je vidět. Řada čtenářů si teď určitě říká „A co ty plážový lamy, kam jsi sliboval že přijedeš a nic…“ Někdy je prostě celý svět proti a ani Lege s tím nic nenadělá :D

Tak tedy dobře. Přeci jenom Tě zpovídá DAčková Drbna, takže je Ti asi jasné, jakou otázku si na závěr nemůžu odpustit:P
Jaké dívky Ti nejvíc líbí?
Slepé prsaté nymfomanky vlastnící pivnici a rybářskou loď, samozřejmě :D Zrzky, čím drobnější postava a čím pihatější, tím lepší… pokud jde o vzhled. Pokud jde o to ostatní, což je samozřejmě důležitější, měla by být chytrá, spolehlivá, zábavná a věrná.

*(*mrkmrk* Info pro všechny zrzavé pihaté dívky: Lege je v současné době nezadaný!)*

Ve virtuálním světě používáš přezdívku Lege. Povíš mi, jak vznikla?
Můj nick má souvislost s tím, jak se podepisuji. Mé přijmení zní Legemza a už kdysi dávno jsem se začal podepisovat jako takovým klikyhákem vyjadřujícím Lege a tak nějak se to chytlo.

Lidé často zaměňují tvou přezdívku se slovem lego. Jaký k němu chováš vztah?
Pokud jde o můj vztah k legu, nesnáším ho, lidi si mě s ním pletou. :D

Před posledním Megasrazem se Ti klasický modrý panáček změnil ve znak amerického dolaru s popisem „Mecenáš“. Jak a proč k tomu došlo? (Spousta čtenářů určitě také touží po nějaké speciální figurce, dal bys jim tip jak na to? :P)
Tak dolar, hmmm… je to prosté, posílal jsem Donovi platbu za Megasraz a mělo to být nějakých 375Kč, tak jsem tam bouchnul 500, že se koupí něco navíc do eráru, jenže Don těch 125Kč napsal do příspěvků na server. Což jsem hloupě na fóru nějak neuváženě okomentoval a bylo to. Stal jsem se mecenášem…

Učinit Šotkovi za dost

„Tak tohle je už moc!“ řekl jsem, když se mi konečně podařilo s příšerným zavrzáním otevřít zatuhlé dveře do redakce. Ten zrezivělý klíč, co mi Enefa dala, byl jen slabou předzvěstí toho, co mě čekalo uvnitř. Místnost naplňoval těžký zatuchlý vzduch a na parketách byly usazeny nánosy prachu. Na popelavě šedivých závěsech seděli dva pavouci, kteří po celém okně spřádali svoji síť. Malá bludička dávala asi tolik světla, jako svíčka na hřbitově, a ze Zákoutí pohlcených sem doléhaly zvuky zádušní mše.
Těch pár čtverečných metrů okupovaly věže zažloutlých papírů, stará mirrorácká čísla a kupy vypsaných zmiziků.
„Kam sem to vlezl?!“ vydechl jsem znechuceně a vzápětí kýchl, jak se zvedla vlna prachu. Enefino křeslo bylo převráceno na zem, Teranellinina Munchkina někdo zavřel do klece pro papouška a pořádně ho zřídil. Tomu chudákovi visely obě oči na nitkách. Po Regiskovi ani stopa a Pavettka ležela pod Tindovým tlustým seznamem anket.
Potom jsem ho uviděl. Z korektorského křesla visely dolů dvě zkřížené haksny a nevinně kmitaly sem tam.
„Tak se znova setkáváme, ty malej skrčku!“ vychrlil jsem ze sebe a vyřítil jsem se k jeho křesílku. Tragické odhalení redakce ve mě vzbudilo vztek. Byl čas tomu všemu učinit za dost. Ten mrňavej parchant se ale hbitě vyšvihl na nohy a mezi nekonečným bludištěm archů papírů mi zmizel z dosahu.
„Zatraceně!“ praštil jsem rukou do stolu a znovu si prohlédl skvostné aranžmá celé místnosti. „Tady je práce jak na kostele.“ Moc jsem nevěděl kde začít, naštěstí během chvíle se objevila Fali a pomohla mi. Snažili jsme se přivést k životu Pavettku, ale moc se nám to nedařilo, tak jsem si šel prohlédnout, co tady ten Šoťajz celé dny dělal. Dolehl na mě splín. Byla to tak trochu moje vina, protože před rokem a půl jsme byli v krčmě a právě tam jsem mu to všechno vyžvanil. Byla cesta, jak odpravit redakci. Já to věděl, ale to on se po ní nebál vydat. Povedlo se. Teď mám, co jsem vymyslel.
Na to setkání nikdy nezapomenu.
Na počítači jsem jen třeštil oči, když jsem zjistil, že poslední aktivita je někdy z června. Šotek všechno zhatil a praktický celý uplynulý rok si živořil v tomhle kanclu. Teď je ale konec. Jeho metody budou použity proti němu. Do wordu jsem zkopíroval obsáhlou esej na teorii relativity a poslal Falianne, aby šla dodělat rozhovor s mecenášem DarkAge. Tady to totiž zavání pomstou. Za chvilku byl vzduch čistý a já mohl zmizet v chodbě a připravit se na naše druhé setkání. Mnul jsem si ruce v očekávání následujících událostí a sledoval jakoby omylem pootevřené dveře.
Netrvalo to ani pět minut a už byl tady. Nevinně si pískal a přitom se ujišťoval, že mu za uchem nechybí jeho nejlepší kamarád - zmizík. Nenápadně se vkradl dovnitř, ale to už byl v pasti. Vyběhl jsem z chodby a skočil dovnitř. Stohy papírů jsem už dříve vyklidil a teď jsem v rychlosti přibouchl dveře a letěl ke korektorskému počítači. Než ten malej parchant stihl smazat jediné písmenko, už jsem ho držel kolem krku jako Homer Bárta a u toho nadával: „Takhle teda ne, chlapečku! Už mám plný zuby těch tvejch naschválů a keců.“ Přitom jsem mu nacpal do tý jeho nevymáchaný papuly roubík. „Podívej se, cos to natropil. Kdybych tenkrát věděl, že seš schopnej celej ten plán udělat…!“ Potom jsem ho šoupl do klece k plyšákovi a zamkl na visací zámek.
„Tady budeš a tím to hasne, my začínáme pracovat.“

Stíny nad Veteránem

A oni tam pořád seděj a seděj. Většině z nich chybí kostka, tak tam maj aspoň pivo. Navíc je žlutý a to už v DA poměrech celkem ujde, ne? Pořád si stejskaj, že prohráli a chudáci děti (totiž ty nový) vůbec nevědí, o co jde. Jeden aby se bál do toho gangu vlézt. Proč tam tak dlouho sedí? Co na tom pivu vidí? Hezky se jim podíváme na kobylku.

Našli byste 90% z nich, kteří hrají v sotva dvou Questech. Jejich jména už znáte nazpaměť, protože to jsou oni, kdo vám vždycky vyvstávají na očích mezi uživateli v krčmě. Nechce se jim chodit na xichtknihu, a tak chatují tady? Dokážou psát příspěvky do Questů, aniž by neseděli v krčmě? Ostatně, komu tam platí? Pořád koukám kolem a hledám vruby do stěny. Nic. Museli se upsat krčmářovi, jinak by takovou sekeru nikdy nesplatili. Aha, tak proto tam celý den sedí?
Jednou tam takhle člověk zavítá, že by si zahrál, a dá se do řeči s jedním štamgastem. Chce poklábosit, ale ten nestydatý sprosťák ho zkrátka odkopne, aby ho póvl nerušil. Rozhodně se nedá mluvit o uzavřenosti komunity, ne, to opravdu ne! Chraň Bůh! Vždyť máme Chůvičky! Jak se tedy začlenit? Prostě tam celý den dřepte jako oni!

Pro všechny nové, kdo by rádi poseděli v krčmě, přinášíme pár užitečných rad:

1) Naspeedujte si postavy. Jestli hledáte ten správnej americkej trhák, za kterej si vás v Questu vypravěč pěkně podá, tak jste na správným místě.
2) Když budete trochu psychouši, hezky do tý bandy zapadnete. Děti incestu, vampýři nebo drako-lidé jsou teď in.
3) Zapomeňte na slohovky, jednoduše občas něco tweetněte a tvařte se krutopřísně.
4) Ráno se přihlašte a do večera neodhlašujte. Nezapomeňte si s sebou donést dostatek chipsů a koly, pořád se mluví o jídle nebo pití, tak ať z toho nevyjdete zkrátka!
5) Občas dejte do závorky mávajícího smajlíka a každou hodinu nezapomeňte napsat, že jste prohráli. Cože? Nevíte, co byste měli prohrát? To je jedno, prostě to teď frčí.

A teď už vážně, odlepte zadky z krčmy a pojďte pořádně hrát a psát! Tyhle krčmářský sweetstory nejsou pro DarkSide, tak něco dělejte, ať máme o čem psát. Nebo ještě líp - pojďte psát s námi! V redakci se čepuje všechno zadarmo. Tak až vám přijde nějakej ten krákora s prosbou o pomoc, zkuste zavřít na pět minut chat a pojďte se zapojit!
Jo a mimochodem… prohrál jsem!

Lidi chtěj nový šampióny

Jsem cyberboxer. Je to pořádná fuška a člověku to dá zabrat, ale to mi nevadí. Už odmala mě bavilo někomu pořádně natlouct a při tom jsem zůstal. Stal jsem se juniorským mistrem světa v boxu a pak mě našel pan Gruber.
„Hele, Jerry, pojď dělat cyberbox. Ty nejsi dělanej pro tuhle dětskou hru, ty patříš mezi chlapy!“ řekl mi tenkrát. Dal mi dům, auto a hodně peněz. Trénoval jsem jak vzteklej, ale v prvním zápase mi to moc nepomohlo. Bez umělejch věciček jste v cyberboxu namydlený. Ten parchant měl tři prsty na levačce ze železa a než jsem mu rozbil škebli o zem, urval mi pravou ruku v rameni. Byl jsem z toho hotovej a myslel jsem si, že na místě zdechnu. Probudil jsem se až za tři dny a moje pravačka byla lesklejší než kdy předtím. Pan Gruber na mě nešetřil a koupil mi jeden z nejnovějších modelů. Teď jsem měl výhodu já a spousta mejch dalších soupeřů na to doplatila. Moje ruka se stala snad ještě slavnější než prezident, v novinách o ní psali jako o Jerryho kladivu.

Pak mi pan Gruber domluvil zápas s Darkem. Lidi se mohli zbláznit a všichni čekali, jak to dopadne. Dark byl šampiónem už dva roky a všichni jeho soupeři končili pěkně zmasakrovaný.
„Ty ho porazíš, nikdo nemůže bejt nejlepší pořád. Lidi chtěj nový šampióny,“ řekl mi pan Gruber a já mu věřil. Lidi kolem řvali a když jsem toho frajera uviděl v ringu, málem jsem utekl. Pustili ho na mě a von se jenom smál. Tak ať chcípnu, řek sem si a vrhl se na něj. Za celou dobu mě ani jednou nepraštil tím svým proslaveným levým hákem, kvůli kterýmu zařvalo tolik kluků. Jenom na mě nechápavě civěl, když jsem mu rval střeva z břicha. Lidem se to líbilo a já nemohl přestat. Odtrhli mě od něj za dost dlouhou dobu a myslím, že ho sbírali ještě druhej den.

Teď tady sedím a zkouším svoji novou ruku. Našroubovali mi jí teprve před několika dny a tohle bude její první zápas. Kladivo číslo dvě se už nemůže dočkat dalšího amatéra, kterej vode mě dostane pořádnou nakládačku! Pan Gruber mi ji věnoval k narozeninám a asi mu to dělalo velkou radost, protože se pořád smál a opakoval, jak se na tenhle zápas těší. A já ho nezklamu.

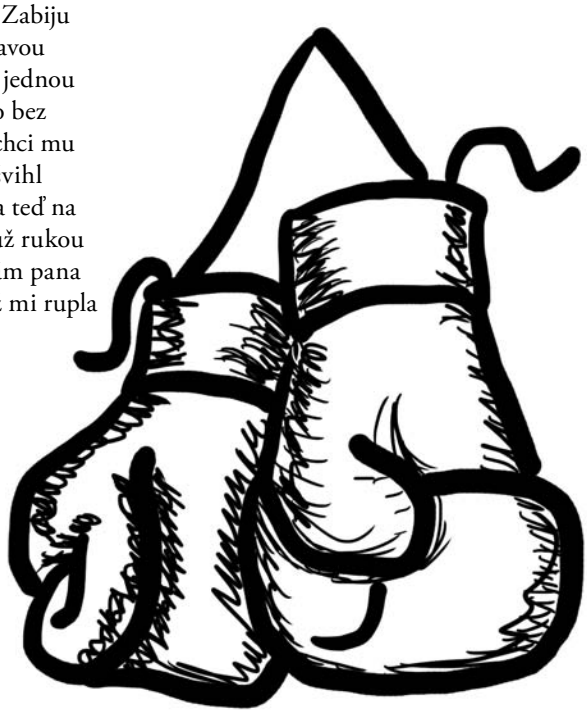
Už slyším gong, musím jít. Lidi kolem řvou, nahoře v lóži vidím pana Grubera. S úsměvem mi kyne a já na oplátku cením zuby na dav kolem mě. Lidi teď už víc fanděj těm bláznům, co mě chtěj porazit, asi jsem je omrzel. Mně to nevadí. Zabiju všechny, ať se jim to líbí, nebo ne. Proti mně stojí urostlej černej klouček. Pravou horní polovinu těla má umělou a blejská na mě vočima jako bůh války. Ještě jednou protáhnu pravačku a gong zahajuje zápas. Vrhá se na mě jak blázen, naprosto bez rozmyslu. Tímhle způsobem ho sejmu rychle. Jeho útok vykreju levačkou a chci mu poslat pořádnej pozdrav mým kladivem. Jenže ruka mě nějak neposlouchá, švihl jsem jenom do vzduchu a spadl pěkně na čumák. Ten parchant toho využil a teď na mně sedí a rve mi svoje prsty do zad. Kladivo se na mě vykašlalo úplně a já už rukou nemůžu hejbnout vůbec. To jsem pěkně v hajzlu, říkám si a na tribuně hledám pana Grubera. Sedí tam, popíjí víno a vůbec mu nevadí, že mi dal aušus. Ještě než mi rupla mícha, vzpomněl jsem si na jeho slova: „Lidi chtěj nový šampióny“.

Zrcadlový Šotek:

„Já už je vážně nechápu. Měli toho nejúžasnějšího šampiona, ale zavřou ho do klece a chtěj hledat novýho? Vy nejste normální!

Kámo, nenech se najít! Je to vo kejhák!“

Děkujeme

Děkujeme!

Minulé číslo jsme věnovali naše poděkování Alim_Thorovi za jeho přispění v DA komunitě. Dalším člověkem, který si bezesporu zaslouží zmínit, je pro změnu žena. Žena, která se tu stará už nějaký čas o hádanky - a právě díky její soutěži jich máme zase na dlouhou dobu dostatek. Je rovněž autorkou jednoho SingleQuestu a vede vždy dost příběhů, kde baví jejich hráče.
Není tedy náhodou, že právě v tomto čísle bude její jméno ještě několikrát zmíněno.

Děkujeme ti, Yavanno!

Zrcadlový Šotek:

„A já jsem snad vosk?"